

Republica Elenă susține că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a interpretat în mod greșit articolul 15 din memorandumul inițial de înțelegere, considerând că, înaintea semnării memorandumului complementar, la 24 februarie 1997, partenerii au încheiat de manieră implicită un acord în vederea punerii în practică a proiectului, iar în acest fel articolul 15 alineatul (1) a fost în mod fundamental anulat sau modificat.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerisches Landessozialgericht (Germania) la 20 aprilie 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Cauza C-208/07)

(2007/C 155/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Landessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Petra von Chamier-Glisczinki

Pârâtă: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) litera (a) eventual coroborat cu alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, raportat la articolul 18 CEE și articolele 39 și 49 coroborate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1612/68 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că lucrătorul salariat sau independent ori un membru al familiei acestuia, nu are dreptul la nicio prestație în bani și la nicio rambursare, în numele și pe seama instituției competente, din partea instituției din statul de rezidență, atunci când dispozițiile legale aplicabile acestei din urmă instituții nu prevăd prestații în natură, ci numai prestații în bani pentru persoanele afiliate acestei instituții?
- 2) În lipsa unui astfel de drept, există, ținând seama de articolul 18 CE sau de articolele 39 și 49 CE, un drept opozabil instituției competente, în temeiul căruia aceasta din urmă să suporte, după autorizarea prealabilă, cheltuielile de spitalizare într-un centru de îngrijire alt stat membru, până la concurența prestațiilor care sunt acordate în statul membru competent?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2.

⁽²⁾ JO L 257, p. 2.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-211/07)

(2007/C 155/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin menținerea în vigoare a secțiunilor 5.2 și 5.3 din Motor Insurance Agreement din 31 mai 2004 și în special prin i) excluderea de la despăgubire a utilizatorilor de vehicule dacă niciunul dintre vehiculele implicate nu este asigurat și prin ii) limitarea dreptului la despăgubire în privința persoanelor dintr-un vehicul care nu este asigurat și care nu a provocat paguba sau vătămarea, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul Directivei 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și în special al articolului 1 alineatul (4) al treilea paragraf din aceasta și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Secțiunea 5.3 din Acordul între Minister of Transport și Motor Insurers' Bureau of Ireland din 31 mai 2004 (denumit în continuare „Acordul”) prevede excluderea de la despăgubire a **tuturor** conducătorilor de vehicule care nu sunt asigurate, indiferent dacă provoacă accidentul sau nu, și prin aceasta depășește sfera de aplicare a excluderii prevăzute de al treilea paragraf din articolul 1 alineatul (4) din directivă.

În ceea ce privește situația pasagerilor care călătoresc în vehicule care nu sunt asigurate, secțiunea 5.2 din Acord prevede excluderea generală de la despăgubire în toate cazurile în care persoana vătămată „știa sau ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că nu era în vigoare o poliță de asigurare aprobată”. Prin urmare, **toți** pasagerii din vehicule care nu sunt asigurate sunt tratați în mod identic, indiferent dacă aceștia călătoreau sau nu în vehiculul care a provocat paguba sau vătămarea. Acest fapt este în clară contradicție cu formularea celui de-al treilea paragraf din

articolul 1 alineatul (4) din directivă, care face distincție în mod expres între cele două situații și limitează excluderea de la despăgubire la acele persoane (inclusiv conducătorul) din vehiculul care a **provocat paguba sau vătămarea**.

Recurs introdus la 15 februarie 2007 de Indorata-Serviços e Gestão, Lda împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a cincea) la 23 aprilie 2007 în cauza T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Limba de procedură: germana

Părți

Recurentă: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (reprezentant: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Altă parte în procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenteii

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 februarie 2007 în cauza T-204/04 ⁽¹⁾;
- condamnarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata, către reprezentantul reclamantei, a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță, recurenta invocă patru motive.

Prin primul motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Contrar observațiilor Tribunalului, înregistrarea cuvântului „HAIRTRANSFER” poate fi încuviințată întrucât natura sa de denumire de fantezie îi conferă caracter distinctiv, permițând să se distingă bunurile și serviciile recurenteii de produsele celorlalte întreprinderi.

Prin al doilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Reținând că există un raport suficient de direct și concret între

semnul „HAIRTRANSFER” și produsele pentru care este revendicat din cadrul clasei 8, iar semnul „HAIRTRANSFER” evocă, pentru publicul de referință, destinația produselor din clasa 22 și deci că acesta se află, în ansamblu, într-un raport suficient de direct și concret cu produsele din clasa 22 menționată, Tribunalul a făcut o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor menționate. „HAIRTRANSFER” nu poate fi, în sine, descriptiv în legătură cu produsele pentru care s-a refuzat, întrucât un produs nu poate îndeplini funcția exclusiv distinctivă a unui serviciu (!).

Prin al treilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiului egalității de tratament. Semnele care pot fi asimilate cu certitudine expresiei în discuție au făcut obiectul deciziilor OAPI cu privire la înregistrarea mărcilor comunitare. În cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta a susținut că semnul în discuție are caracter distinctiv și în temeiul practicii constante a OAPI, a oficiului pentru brevete austriac și a oficiilor pentru brevete din numeroase state membre.

În sfârșit, prin al patrulea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiilor generale ale dreptului comunitar. Hotărârea Tribunalului, atacată prin prezentul recurs, încalcă principiile obiectivității și coerenței hotărârilor judecătorești, în măsura în care în cadrul aceleiași cereri de marcă comunitară s-a efectuat o diferențiere nejustificată în mod obiectiv. Potrivit recurenteii, este evident că „îndesirea părului”, serviciu a cărui înregistrare a fost refuzată de OAPI, este cuprins în clasa 44 în cadrul serviciului „lungirea părului”. În consecință, nu se justifică obiectiv încuviințarea înregistrării semnului „HAIRTRANSFER” pentru serviciul de „lungire a părului” și refuzul înregistrării acestuia pentru serviciul de „îndesire a părului”.

⁽¹⁾ JO C 82, p. 32.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2007 — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Cauza C-215/07)

(2007/C 155/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof